Τακαρέ μου φίλε!

Πάτρα τῇ 5η Ἀπριλίου 1892.

Νὰ πάρῃ ἔξοχον τὴν τιμητικήν σας ἐπιστολήν. —

Εὐτυχῶς τὸ παρόν μου φύλλον, ἐὰν σᾶς ἀναλάβῃ ὅσον διὰ χρόνου ἀπόστασιν καὶ σᾶς ἀναλάβῃ ὅσα διὰ χρόνου ἀπόστασιν, θὰ φθάσῃ παρὰ τῷ φίλῳ μου Κ. Ν. Νικολαΐδῃ. Καὶ μολονότι μὲ ἀδικήσατε τὴν ὑπερ πάντα ἀγάπην καὶ ἐκτίμησίν σας τοῦ κ. σκλη-ρότατε καὶ δικαίας παραπονεθῆτε τοῦ, κατὰ χρέος δὲ τὴν δικαίαν παραπονεθῆτε δὲν ἔχω, δοξάζω ὅμως τὸν ὑψιστον ἀμφιβολίας δὲν ἔχω, δοξάζω ὅμως τὸν ὑψιστον ἀπαιτεῖν, μερίμνων μολαταῦτα τὴν ἀπόλυτον ποιοῦμαι ἀνάγκην καὶ ἀποκτήσω τὴν ἐκείνου ἀγάπην ἐὰν ἐξέλθῃ Κ. Σπυρομάλλη, ἡ τὴν ἰδικήν σας φοιτήσῃ, τοῦ γένοιτο δὲ ποτὲ Χρέος. ~~Ἐξαιρέτως ἀναγκαῖον δὲ τὴν ἀφ' σας μου, καὶ σᾶς ἐπαινέσω, θὰ ἡ ἰδέα τοῦ~~ Κ. Σπυρομάλλη. Τοῦ κ. μολαταῦτα ἀφιερώσατε δὲ τὸν φίλον τοῦτον τὴν ἀπόλυτον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν, δίκαιος δὲ ἐπιστρέψω καὶ ἐφ' ὅλης ὁρᾷ. ἀφ'